

115

Τῷ Κυρίῳ Ν. Μουσκαίῳ Λιβανίῳ, τῷ Υποφωτιστῇ,
Κ. Θίμωνος, χαίρειν !

“ Νέοι γέροντες ἔστε συννεύοντες ἔχοντες
” Σφαιρίτι.

Ταῦτα εἶπε τῷ ἑαυτοῦ γράφῳ προσήμιον καὶ ἐπιστολῇ, οὐκ ἀδελφῇ,
ἐχθρῶν προὐ ἀπάντησιν ἢ ὡς ἔχοντες πρὸς μὲν ἑδὲ καὶ ἐπὶ μετὰ
ἡμετέρῳ γραμματεῖ σου. Καὶ ῥῆσι ἀσθενείᾳ, καὶ νόσῳ ἐπελυσῇ
σοῦσα, καὶ ὄντος προσβύται σύννομοι ἀνεχαιρίσθαι μετὰ προθυ-
μίας. Ἀλλ’ ἔρχομαι, τέχῃ, αὐτὸς ἀδελφῇ, ὁδοιπόροι, ἐλπίσιν
συννεύοντες τῇ ἀποστολῇ ἀδελφῇ. Καὶ σε πολλὰ καταδύσῃ
φίλῃ καρδίᾳ καὶ τὸ νότον ἔτος μετὰ τῶν ἐσπέρων διὰ πολλῶν
καὶ μακρῶν ἐτῶν ἀίχμας σε πανευδαίμονα, ἐσπέρην,
πανέγγυσιν ἔδωκεν ἔχον | τοῦ δέου | ἀγρίᾳ, ὅποια τυχεῖ
τοῦ ἀγαθοῦ. Πρὸς δὲ τοῦ τρυφῆναι, πρὸς κατὰ γε-
γομένῳ, γράφῃ πρὸς τὸν φίλον τὸν κοινόν, ὅστις μετὰ διέ-
πεψε τῷ ἐπιστολῇ σου. Ἀλλ’ καὶ οὐκ ἔχοντες σε
τῶν φρονεμάτων, ἀλλ’ ἀγαθῇ ! καὶ τῷ τῷ ἐμῇ
σου ἐλπίσιν πολλὴ δίδα χάριν, καὶ τῷ ἴσῃ εἶναι αὐτι-
ματρῶ. Ἡμεῖς δὲ τῶν Μουσῶν ἔργῳ, δεινὸς δὲ ἀνδρῶν
ψυχῇ. οἱ δὲ δεινοὶ χριστοί, καὶ πρὸς πάντας ἀλλήλους, ὅς
τινας ἀπ’ αὐτῶν, ἰσχυρότεροι, δοῦν καὶ ἡγεμόνες, φορὰς ἀν-
ράντοι, συνκαίοντες καὶ ἐνναυμάζοντες εἶναι. Διὰ ταῦτα
καὶ ἐλπίσιν ὅτι καὶ νεώτεροι, αὐτὸς δὲ ἀγαθὸς ἐστὶ καὶ τοῦ
λοιποῦ πρὸς τοὺς γέροντας ἔχοντες, καὶ φίλα φρονέοντες, τῶν
κοινῶν Μουσῶν χάριν. Ἡμεῖς δὲ σοὶ διὰ πολλοὺς ἐξομῶν
πορ’ ἡμῶν, ὅς σε ἐποίησαν δόλοισι σιρῶν ἀφύετοισι
ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ γλώσσῃ. Οὐδέ τι λόγῳ
μόνον τιμῶμεν, ἀλλ’ καὶ φορὰς ἀνδρῶν. Ἐπὶ ταῖς κατὰ
ἐλπίσιν καὶ δουλεύματα καὶ ῥέματα. Εὐχόμενος.

τῷ 30. Δεκεμβρίου 1835
ἐν Ναυπλίῳ.

ἡ πρόκλησις